

כל הבשר פרק שמיני חולין

קהן עין משפט נר מצוה

ח והוא בעי טריה. פירש נקומותם
השאגדות וילן שוחרר כלון הדרמה וב' ג'
ללו סני ליה בקיעות מלהן מדין נמייס
קוקטה פליינטו דלון סוה ליא למינמר

כגitem נאנו מזכיר מקום אחד
לכומל עופי דרגע ממדיות:
מכן והה טריה. מכווןיו

רבינו גרשום
ביש מורים מקהן,
לדורות בסוף: אמר עמי
תמא בר הדר ואב
אברהם אלע ליביג,

לעשות לחתם סכמתם
אלמל מטלו על מלך רוס מלך סולין
ונציך וווער דלאגלו רגען:

שעודה מנוסה מנוסת מון מונז'ו שטוף
ה) טל גן ונטהה הנדר
ונטהה מיל גלודטה.
ממלוקים כבון צין גינס נבדר סן
וחולותם בבר:

אלימא ב' ש' אומרים סדר קיומו יפה כ' הומרים מיתר ולע' צער מקורה והוא עיקר ותו' ותול' נזכר קיומו ולע' מדיהם. נMISS סדר קיומו : וכיט סכלל הומרים מדיהם ולע' מדיהם נMISS וסוט' עיקר ג' ניכר סכלל נזכר לח' ניכר:

אלילמא בית שמאלי אמרים מקנה ולא בעי מודיע ובית היל אליל אמרים מודיע ולא בעי מקנה אלא הוא דאמיר רבי זורא אין קינוי מה אלה בפתח במאן בבב"ש אליל בית שמאלי אמרים מקנה ולא בעי מודיע ובית היל אמרים אמ' מודיע זורא ליה מוקלי בית שמאלי אמרים אף מודיע זורא ליה מוקלי בית שמאלי ומהו מורי בית היל ולתני גבי קולי בית שמאלי ותומורי בית היל אליל לא בית שמאלי אמרים מקנה והוא הרין למודיע ובב"ה אמרים מודיע והוא הרין למKENה מיר אמר חרוא ומיר אמר חרוא ולא פלני גופא אמר רבי זורא אין קינוי הפה אליל בפתח והני מיili ברכהיש אבל בדשעריא לא ורחותי נמי לא אמרן אלא בקריריא אבל בחמייניא משטר טשרט' והני מיili ברכיביא אבל באקוישא לא והולכתא בבל מליל הוי קינוי לביר מקומחא תמרי וירקא בעא מיניה רב אס' מרבי יוחנן כמה ישיבת רבי גרש לרבנן א"ל לא בלוט אינו

והא אמר רב הסדרא אכל בשר אסור לאכול גבינה יגכינה מותר לאכול בשר אלא כמה ישחה בין גבינה לבשר א"ל ולא כלום גופא אמר רב הסדרא אכל בשר אסור לאכול גבינה גבינה מותר לאכול בשר אמר לה רב אחא בר יוסף לרבי הסדרא בשור שבין השניהם מוח קרי עלייה יהבשר ועדנו בין שנייהם אמר

מר עוקבא אנא להא מלטא חלא בר חמרא
לגבּי אבא דאיילו אבא כי הוה אכיל בשרא
הארדנא לא הוֹה אכל גבינה עד למחר (ט) עד
השתא וαιילו אנא בהא סעודתא הוֹה דלא
אכילנא יְסֻעָדָתָא אחריתא אכילנא אמר
שמעאל אנא להא מלטא חלא בר חמרא
לגבּי אבא דאיילו אבא יהוה סייר נכסיה חרוי
זמניא בומוֹן ואנא לא סידרנא אלא חדא זמניא
שמעאל לטענימה דאמר שמעאל מאן דסידר
נכססה כל יומא ומומא נכסה אסתורא אבּי הוה סייר
נדרי פְּהַבָּא דאוֹי אמר ליה י' כבר קדרך רבנן רב
לי' מוד אמר ליה י' י' אמר ר' הילא אמר רבנן רב
אס' הוה סייר נכסה כל יומא אמר הילא נינחו
כל הני אסתורי דמר שמעאל ומוא חד חזא
צינורא דברקא באיעיה שקליה לילימוח
ברכיה אוֹתְבֵיה בוגה רמא קלא אתו איניש
סכרוה (ט) אשכחתיינו לכולו איסטורי
דמר שמעאל: אמר רב אידי בר אבין אמר רב
צחיק בר אשין' מים ראשונים מצוזה זיאחרונין
חובה מיתבי מים ראשונים ואחרונין חובה
ראשות חובה קרי לה גופא מים ראשונים
ראשונים נוטלן בין בכלי בין על גבי קרקע
לי' ואמרי לה: אין נוטלן על גבי קרקע
ונסכא מים ראשונים נוטלן בין בחמץ בין
לא בעזון מפני שחמוץ מופעפין את הידים
מים ראשונים נוטלן בין בחמץ בין
ף אמר רב נמי לא שנ אלא שאן חד

חולמה כי טמחי תומרים מקנה. פ' יפה מן הגדה ומן הוכחה כלן כי ולכע קיימת. דלן מני ליה קביעות ווילן נזיך קיטה: אין קינות פה. נטה גולן. לא כן קומו צפת וקיים סוף

שנולוכ ספט זממים טה' טסה': נומל'
 ביט' טמלו' טיה. דלו' נית' קלו' אדמתה
 בעי' ולו' האוכר קינעה: לח' מדריה.
 מרכישו' גענען וקומה' רבי' זילם'
 דרכינעם אין למל' ודין למאל' נפם סות':
 ולוקניין'. מנקנט עדיית' צ'ז' זונע' צ'ס:

הה. נגזרו ממנה מונחים רבים נוספים, כגון:
 קנסר יהוד כסמלו לפיקח היה
 מקומו: שפט. ונשא כוונת נחן.
 וונגמומי נאשוכו כו' דג פה' בזבצער
 מישטבר מהבוסט ללבון: קומפלט.
 קפס� יתיר מדילו וגס סול ממפלר
 נקנום סטס כבל שעוריס: קומח סמר
 ווירקן. רלין פן: פון צבר גאנזיס.
 ממעם שלכל צבר ווועס גאנגולן
 גאנזיס: אנטו גאנגולן גאנזיס.
 לנדסר מורייט דזונן ווועז דנדק צפס
 ווילרין גאנמעו: צבר קפין קאנזיסים.

“אמצעים רשות מצוח ללב
ואחרונים חוכה אמצעים רשות
אחרונים אין נוטלן אלא
מא” בינויהו איכא בינויהו
בצונן אחרונים אין נוטלן
וain מעברין את הווה מה
בצונן: אמר רב יצחק בר בר

מסורת הש"ס

(ג) (עליל'ה: ו'ז'ב'ג') (ד) (פ' ז'ב'ג') (ה) (פ' ז'ב'ג') (ו) (פ' ז'ב'ג')

תורה או רשות

(ג) סס' נמ"ר כי אנטול
(ד) סס' פקרים אמר
האכזבויות:

לעוי רישוי
אשטנדייט (איסטבולדניט).
סורה.

